

γλώσσας, Κωνσταντῖνον καὶ Μεθίδιον, οἵτινες τοὺς μετέφεραν τὴν Καινὴν Διαθήκην, τὸ Ψαλτήριον καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Πλὴν ἀκόμη ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶχε ὀλοκληρηθῆ πανδημῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, μέχρι τοῦ τέλους τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ὁ βασιλεὺς οὐτῶν Βλαδίμηρος Α., τὸν εἰσήγαγεν ἐντελέστατα, συντρῦψε τὰ εἰδωλα, καὶ προστάξας ὅλους γενικῶς τοὺς ὑπηκόους του νὰ βεπτισθῶσιν. Ἐπειδὴ δ' ἐβιδάχθησαν ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῆν Ἐκκλησίαν οἱ Ῥῶσοι, ἔμειναν διὰ παντός ἀδισπαστοι ἀπὸ αὐτῆν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν ἐδέχθησαν τὸν Χριστιανισμὸν καὶ οἱ ΣΑΛΒΟΙ, κατοικοῦντες εἰς τὴν μέγαν τῆς νῦν λεγόμενης Βολωνίας.

NORMANDOI. — Λεηλατοῦντες οἱτοὶ τὰς χώρας Κασέλου τοῦ Ἄπλου. Βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἔκαμαν μ' αὐτὴν συνθήκην νὰ γείνωσι Χριστιανοὶ μὲ συμφωνίαν νὰ δώσῃ τὴν ἐπαρχίαν Νεστρίαν καὶ τὴν θυγατέρα του εἰς τὸν βασιλέων Ῥώλων. Καὶ ἔκτοτε ὁ Χριστιανισμὸς διεδόθη εἰς τοὺς Νορμανδοῦ, ὅστις καὶ τοὺς καθυμέρωσε πολὺ.

ΟΥΓΓΡΟΙ. — Ἐδέχθησαν οἱτοὶ τὸν Χριστιανισμὸν ἐπὶ Κωνσταντῖνου τοῦ Πορφυρογεννήτου [912] διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν Βουλογουδῆ καὶ Γυλαῖ, οἵτινες λεηλατοῦντες τοὺς αυτοκρατορικοὺς τόπους, ἦλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸν τόπον ἔλαβον καὶ Ἀρχιερεῖα Ἱερόθεόν τινα χειροτονηθέντα ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Θεοφύλακτον, ὃς τις καὶ ἐπέστρεψε πολλοὺς. Ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ Βουλογουδῆς ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν προτέραν του πλάνην, ἐμποδίσθη ἢ πρόδοξος του μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ὅτε, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Στέφανος τὸν ἐδέχθη, καὶ δι' αὐτοῦ ὄλοι οἱ ὑπηκοοὶ του, καὶ τὰ πλησιώζοντα ἀκόμη τῆς Οὐγγαρίας ἔθνη.

K. Σ.

Ὁ ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑὶ Ὁ ΔΕΛΦΙΝ.

Πλοῖόν τι ἐναυάγησέ ποτε ὄχι μακρὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἐντὸς τοῦ ἐπιαύου εὐρίσκοντο ἱκανοὶ ἐπιβάται. οἵτινες κατὰ παλαιὰν συνθήκην τῶν Ἑλλήνων μετέφερον εἰς ξένους τόπους πιθήκους καὶ σκύλους θαυματοποιούς ἐπὶ σκοπῷ κερδους. Κατὰ τὸν Πλίνον, οἱ Δελφίνες ἔχοντες φυσικὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἔσωσαν πολλοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, οἵτινες χωρὶς αὐτῶν ἤθελον ἐξάπαντος ἀπολεσθῆναι. Ἐν ᾧ λοιπὸν οἱτοὶ ἠμιλλῶντο νὰ διασώσωσι τοὺς νεκροὺς ἄνθρωπος, εἰς αὐτῶν ἐξέλαβε πιθηκὸν τινα δι' ἄνθρωπον, καὶ ἀναλαβὼν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων του ἔπλεε πρὸς τὴν ξηράν. Κατὰ τὸν πλοῦν των ὁ Δελφίν διὰ νὰ λασμονῇ δῆθεν τὸν κόπον ἀπεύθυνε πρὸς τὸν ἐπιβάτην του τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις. Εἶπες Κύριε ἀπὸ τὰς κλεινάς Ἀθήνας; — Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ καλῆς σου πίθηξ μετὰ πολλῆς

παρρησίας. Εἴμοι ἐκεῖ ἱκανὰ ἐγνωσμένους, καὶ ἂν τυχὼν ἔχετε παραγγελίαν τινά, δύνασθε νὰ με ἐπιφορτίσητε ἐλευθέρως τὴν ἐκτέλεσίν της· διότι οἱ συγγενεῖς μου κατέρουτιν ἐκεῖ τὰς ὑψηλοτέρας διπλωματικὰς θέσεις. — Σὰς ὑπερευχαριστῶ, Κύριε, εἰςθε: πολλὰ εὐγενῆς, ἐπανάλαβεν ὁ Δελφίν, καὶ ὁ Πειραιεὺς ἔλαβεν ἐπίσης Κύριε τὴν τιμὴν τῆς παρουσίας σας: Νομίζω ὅτι τὸν βλέπετε πολὺ συχνά. — Ὡ, καθ' ἡμέραν, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιβάτης, εἶναι ἀργαῖος φίλος μου. — Ὁ φίλος μας ἐξέλαβε τὸ ὄνομα τοῦ λιμένος, ὡς ὄνομα ἀνθρώπου. Ὁ Δελφίν ξενισθεῖς ὑπὸ τριαύτης ἀπαντήσεως, ἔστρεψε ἀπὸ περιέργειαν τὴν κεφαλὴν του διὰ νὰ παροτρύχη τὸν ἐπιβάτην τῷ ἄλλῳ πόσον ἐξεθαμβώθη ὅταν εἶδεν ὅτι ἔφερε ἴσῳν ἀντὶ ἀνθρώπου.

Οὕτω πολλοὶ θελοντες νὰ δεῖξωσι πολυμάθειαν, καὶ τοὶ μηδὲν ἐπιστάμενοι, ἐξελέγχονται ὑπὸ τῶν ἰδίων λόγων, ὅτι εἶναι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαιδευτοί, ἐκλαμβάνοντες πολλὰκις ὄρος τι διὰ πόλιν, καὶ φούρον διὰ πύργον.

Προτρέπομεν τὴν φήην νεολαίαν νὰ παραιτήσῃ τὸν πηλοκισμὸν καὶ τὰ ματαιὰς ἡδονὰς, αἵτινες ὄχι μόνον δὲν ὠφελούσιν, ἀλλὰ καὶ πολυτρόπως βλάπτουσιν, καὶ νὰ δαπανῶσι τὰς ἀνέτους ὥρας διδασκόμενοι μαθήματα ὠφελίμα εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον των, μιμούμενοι κατὰ τοῦτο τὴν γείτονά των Ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἥτις σωρηδὸν τρέχει εἰς τὰ Δικαστήρια, ὅταν παύῃ τὰς γραφικὰς ἐργασίας της εἰς ἐμπορικὰ ἢ δημόσια ὑπουργήματα.

A. i.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Τὸ πάχος θεωρεῖται ὡς ὠραιότης εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' εἰς τὰς γυναῖκας ὡς μεγάλη ἀσχημία. Ἡ μόνη δ' ὠραιότης εἰς τὰς γυναῖκας εἶναι νὰ ἔχωσι πολλὰ μικρὰ ποδάκια σχεδὸν ὡς γρόβον χειρὸς. Διὰ νὰ γίνωσι δὲ τοιαῦτα τὰ περισφιγγούσιν εἰς μικρότατα ξύλινα πέδιλα. Ἡ συνήθεια δ' αὕτη εἶναι ἀρραϊστότη, καὶ ἀνέρχεται εἰς πολλὰς ἑκατονταετηρίδας, ὅ.ε μέγα σῶμα γυναικῶν ἀνηγέρθη μὲ σκοπὸν νὰ καταστρέψωσι τὴν τότε κυβέρνησιν. Ἐβιάσθησαν δὲ, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι μὴ συμβῆ καὶ πάλιν τὸ δυσάρεστον τῦτο πρᾶγμα, νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ξύλινα ὑποδήματα εἰς ὅλα τὰ κράσια, ὥστε μετὰ δυσκολίας νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς πόδας των. Ἡ συνήθεια δ' αὕτη τοσοῦτον διεδόθη ἤδη εἰς τὴν Κίναν, ὥστε ὁ μικρὸς ποὺς θεωρεῖται ὡς ἔν ἀπὸ τὰ μεγαλῆτερα θέλητρα τα ὅποια δύναται νὰ ἔχη ἡ Κινεζα.

ΟΙ ΞΥΡΙΣΤΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Οἱ Ξυρισταὶ εἰς τὴν Κίναν δὲν ἔχουσιν ἴδια ἐργατήρια, ἀλλὰ περιτρέχοντες τὰς ἀγυὰς, ἀλλὰ περιτρέχοντες τὰς ἀγυὰς, σημαίνουνσι κωδωνίσκον τινά διὰ τοῦ